

tillædeværende Repræsentanter, og, naar derfor den særviſte Rigsdagsmand ønsker, at denne Sag maa nyde Fremme, saa indeholder dette for os en meget stor Opfordring dertil, som vi ikke, idetmindste ikke ganske, kunne tabe af Sigte. Idetmindste maa det være mig tilladt at minde om, at det netop var dette Hensyn, som med megen Styrke blev gjort gjældende, dengang da Loven om Færingernes Sæde her paa Rigsdagen forhandlede. Dengang blev der af den Mand, som da havde Sæde i Kongens Raad, og som stod i særdeles nøie Forbindelse med Færøerne, deels ved, at han af egen Erfaring kjendte til dem, og deels, fordi han havde vedligeholdt en mangeaartig Forbindelse med dem, netop fremhævet som en af de væsentligste Frugter, han ventede sig af denne Færingernes Repræsentation her paa Rigsdagen, at den snarere vilde føre til en Frigivelse af Handelen paa Færøerne. Dette blev anført under Forhandlingerne her paa Rigsdagen, og det vilde derfor i dobbelt Henseende være at trække sig tilbage fra de Forventninger, som ere blevne vakte ved at indrømme Færingerne en saadan Repræsentation her, naar man ikke ved en saadan Leilighed, som den nærværende, vilde komme de Duffer imøde, som gjøres gjældende af deres herværende Repræsentant, ialtfald komme dem saaledes imøde, at vi gaae ind paa Sagens Forhandling. Jeg nærer heller ikke mindste Tvivl om, at, om vi ogsaa fatte denne Beslutning, vil den høitærede Minister, naar han ikke i Realiteten har Noget imod de Forslag, som maatte fremkomme fra Thinget i denne Sag, ikke paa Grund af, at Lovforslaget er fremkommet ad den private Vej, nægte sin Medvirkning til Sagens videre Behandling og Fremme.

Indenrigsministeren: Jeg har, som tidlig ere bemærket, ikke Noget imod, at denne Sag nyder Fremme. Ivertimod maa jeg personlig ønske, at den bliver fremmet; thi jeg frygter for, at det kun vil udsætte Sagen, hvis man vil afvente Regjeringens Udkast. Forøvrigt hører jeg idelig, hvorledes mange Sager, som forekomme mig vanskelige, af Andre, som ellers ikke synes at beskæftige sig med disse Forhold, synes overmaade lette.

Mit Ønske er derfor, at dette private Lovforslag maa nyde Fremme (Hør.).

Formanden: Ja, efter den Bending, som Discusstonen nu har taget, troer jeg ikke, der er nogen Anledning til at afvige fra den sædvanlige Regel, og jeg skal saaledes, naar der ikke udtrykkeligt forlanges Afstemning over, om Sagen skal nyde Fremme, antage det for billiget, at den fremmes (Ophold). Det er saaledes billiget.

Man gik derpaa efter Dagsordenen over til Spørgsmaal om Fremme af følgende Lovforslag:

Forslag til Lov om en ekstraordinær Pension til Enter efter de Læger, der under Choleraepidemien ere blevne bortrevne af denne i Udøvelsen af deres Kald.

Forslag til Lov, hvorved Frihed til at lade kirkelige Handlinger foretages hos den anden Geistlig end Sognedistriktets indrømmes. Bekjendelse af den lutheriske Tro.

Forslag til Lov om Medlæggelse af Bommene i Sjælland med Undtagelse af dem, der findes paa gammel Rjøbenhavn's Amt.

Uden Afstemning vedtoges det, at ovenanførte Lovforslag skulde nyde Fremme.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til Vedtagelse af Behandlingsmaaden af Forslag til Lov om Sogneforstanderfaberens og Amtsrådernes Sammensætning og Valg.

(Lovudkastet findes i Anhanget Sp. 347.)

Lindberg: Jeg foreslaaer, at der bliver nedsat et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Frolund: Jeg finder ingen Anledning til at afvige fra den sædvanlige Orden, som vi ellers pleie at følge, nemlig at lade Sagen gaae til 1ste Behandling, og da først tage under Overveielse, om der skal nedfattes et Udvalg eller ikke. Jeg foreslaaer derfor, at vi blive ved vor gamle Sædvane.